

РЕШЕНИЕ

№ 7687

гр. София, 14.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 29.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **9261** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба от „Л. Консерт“ – ЕООД – [населено място], представлявано от управителя М. Ж. С. чрез адвокат Г. Д. срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221020006699-091-001/26.05.2022 г., издаден от А. Г. М. - орган, възложил ревизията, и А. Б. Г. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1277/15.08.2022г. на Директор на Дирекция "ОДОП" С., в частта на установените допълнителни задължения за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за данъчни периоди 2018 г. и 2019 г. общо в размер 17 088,00 лв. и начислените лихви за забава в размер на 5 097,82 лв., както и за окончателен данък по чл. 37, ал. 1, т. 8 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за данъчни периоди от 2017 г. до 2019 г. в размер на 11 813,22 лв. и начислените лихви за забава в размер на 5 298,16 лв. Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения РА, като издаден в нарушение на материалния закон и при съществени процесуални нарушения. Във връзка с установените задължения за корпоративен данък счита, че фактическите констатации на органите по приходите не са подкрепени от събраните в хода на производството доказателства, а правните изводи са формирани при неправилна преценка на представените от негова страна документи. Намира, че за дружеството са налице всички предпоставки за признаване на разходи по фактурите, издадени от „Волонтар“ ЕООД, като неоткриването на доставчика и непредставянето от негова страна на

документи и счетоводни регистри не може да бъде използвано във вреда на ревизираното лице. По отношение установените допълнително задължения за окончателен данък по чл. 37, ал. 1, т. 8 от ЗДДФЛ жалбоподателят счита, че за плащанията извършени в полза на чуждестранни юридически лица са налице основания за освобождаване като се позовава на чл. 7, пар. 1 от съответните спогодби за избягване да двойното данъчно облагане /СИДДО/. Алтернативно сочи, че е налице основание за прихващане във връзка с подадени декларации за окончателен данък по чл. 195 от ЗКПО и платен данък за 1-во тримесечие на 2018 г. в размер на 1 173,50 лв. и за 3-то тримесечие на 2019 г. в размер на 64 494,29 лв. Моли да бъде отменен като незаконосъобразен и необоснован обжалвания РА.

В съдебно заседание и по съществуто на спора, жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата. Моли за присъждане на сторените по делото съдебни разноски.

Ответната страна Директорът на Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221020006699-020-001/06.11.2020г., връчена по електронен път на 24.11.2020г., е възложено извършването на ревизия на „Л. Консерт“ – ЕООД за установяване на задълженията по ЗКПО за данъчни периоди от 2017г. до 2019г. и за окончателен данък по чл. 37 и чл. 38 от ЗДДФЛ за данъчни периоди от 2017г. до 2019г., като е определен три месечен срок за извършване на ревизията, считано от датата на връчване на заповедта. Срокът за извършване на ревизията е продължен със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221020006699-020-002/19.02.2021г., като е определен нов краен срок приключване на ревизията до 24.03.2021г. Цитираните заповеди са издадени от А. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., упълномощена със Заповед №РД-01-128/18.02.2020г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221020006699-092-001/30.03.2022г., връчен по електронен път на 30.03.2022г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК с вх. №53-06-3133#1/13.05.2022г. е постъпило писмено възражение срещу констатациите, отразени в РД. Възражението е разгледано в РА и прието за неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221020006699-091-001/26.05.2022г., издаден от А. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и А. Б. Г., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 26.05.2022г.

Установено е, че стопанската дейност на дружеството през ревизираните периоди е организатор на концерти с продажба на билети на територията на Р. България. Дружеството извършва продажба на билети ексклузивно през билетната система на „Ивентим“ ООД, за което е сключен рамков договор през 2014г. С цел организиране на концертни събития е получавана информация по електронна поща от агенти за предстоящи турнета на чуждестранни изпълнители. Процесът на договаряне стартира с предоставяне на информация за подбор на зала или стадион, предоставяне на

конкретен капацитет потенциална публика, разчет за потенциални приходи от продажба на билети и спонсорство. На следващ етап се изпраща оферта към агента за ангажирането на съответен изпълнител. След постигане на съгласие по офертата, се подписва договор за бъдещ ангажимент на територията на страната. Заплаща се депозит, след което се получава правото да се стартира продажба на билети и рекламна кампания. „Ивентим“ ООД осъществява продажбата на билети електронно и на физически носители, чрез търговската мрежа. При необходимост „Ивентим“ ООД превежда авансово суми с цел обезпечаване на текущи разходи по концерти включително извършва плащания към контрагенти на организатора на базата на договори за делегирано плащане. „Л. Консерт“ – ЕООД сключва договори с дружества за наем на зала/ стадион, охрана, техническо оборудване, транспортни услуги, стюарди, хотели, кетъринг, медицински екипи, екипи за контрол продажба билети, рекламни агенции и т.н.

Относно установените задължения за корпоративен данък.

„Л. Консерт“ – ЕООД е отчело разходи по сметка 602/9 по 16 фактури, издадени от „Волонтар“ ЕООД с предмет: рекламна стратегия и рекламна кампания в ТВ „К. 13“, [населено място]; ТВ „ПОТ“, [населено място]; ТВ „RN“, [населено място]; ТВ „Дартс“, [населено място] и радио „М.“, [населено място] относно концертите на „Д. К.“, „Т.“, „Лорд оф дъ денс“ и Р. Котцен.

От ревизираното дружество са депозирани писмени обяснения, съгласно които липсва писмен договор, анекс или споразумение с доставчика. Разплащанията са осъществявани в брой, за което са приложени фискални бележки.

На основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на доставчика „Волонтар“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], издаден е Протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ №П-22221021006820-141-001/21.04.2021г. До доставчика е изготвено ИДПОЗЛ, което е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, чрез прилагане към данъчното досие. В резултат документи и счетоводни регистри не са ангажирани.

При извършена служебна проверка в ИМ на НАП е установено следното: „Волонтар“ ЕООД е дерегистрирано лице на 28.09.2017г. поради установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Дружеството не е декларирало трудови договори и няма подадени справки по чл. 73 от ЗДДФЛ за лица, назначени по извънтрудови правоотношения. Не е регистрирало фискално устройство и не е подавало Z отчети от фискално устройство или интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /ИАСУТД/. Няма данни „Волонтар“ ЕООД да разполага с активи по данни от публикувани годишни финансови отчети. „Волонтар“ ЕООД не е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2019 г.

След анализ на приложените доказателства и установените обстоятелства, органите по приходите са приели, че не са налице данни за реално извършени рекламни услуги. Посочили са, че не са предоставени категорични доказателства за реално извършени услуги по приложените фактури предвид липсата на договори и съпътстваща документация относно характер и обема на рекламните услуги. Намират, че не са предоставени годни доказателства за плащане, тъй като към датите на издаване на фактурите, доставчикът не е разполагал регистрирано ФУ. Приемат, че не са предоставени убедителни доказателства за потенциалната възможност да бъдат извършени услугите, тъй като липсват данни за активи и персонал или превъзлагане на подизпълнители. Изтъкнато е още, че „Волонтар“ ЕООД е дружество с рисков профил, защото липсват данни за търговски обекти, активи и персонал, липсват

отчетени разходи за наеми на помещения и консумативи - ток, вода, отопление и телефон. Дружеството многократно е издирвано от органите по приходите, като практически е неоткриваемо, видно от публикуваните съобщения по реда на чл. 32 от ДОПК за връчване на документи и съобщения.

Формирано е заключение, че в случая не се установява извършването на реални стопански операции, поради което неправилно и незаконосъобразно са отчетени разходи, с които е намален счетоводният финансов резултат. В тази връзка са изложени съображения, че е налице хипотезата на отклонение от данъчно облагане, защото са заплатени възнаграждения за услуги, които реално не са извършени /чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО/.

През 2019г. „Л. Консерт“ – ЕООД е отчетело разходи в размер на 29 205,00 лв. по фактури, издадени от „Волонтар“ ЕООД, за които от дружество не са ангажирани първични счетоводни документи. Ревизиращите са приели, че е налице хипотезата на чл. 26, т. 2 от ЗКПО.

В резултат с РА са коригирани данъчните финансови резултати:

- 2018г. в посока увеличение с отчетените разходи в размер 141 675,00 лв. и са определени допълнителни задължения за корпоративен данък в размер на 14 131,66 лв.

- 2019 г. в посока увеличение с отчетените разходи в размер 29 205,00 лв. и са определени допълнителни задължения за корпоративен данък в размер на 2 920,50 лв. На основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛВДТДПДВ/ с РА са начислени лихи в размер 5 097,82 лв.

Относно установените задължения за окончателен данък по чл. 37 и чл. 38 от ЗДДФЛ. С ревизионния акт не са установени допълнителни задълженията по чл. 38 от ЗДДФЛ. Установени са допълнително задължения по чл. 37 от ЗДДФЛ като от дружеството не са подавани данъчни декларации. Същите произтичат от начислен данък върху върху възнагражденията на чуждестранни музикални изпълнители във връзка с проведени концерти на територията на Р. България:

Договор, сключен между „Л. Консерт“ – ЕООД, в качеството на организатор и М. Кабули, в качеството на агент на Таря Турунен /изпълнител/ с дата на събитието 07.02.2017г. Хонорар и разходи за продукцията в размер на 9 000,00 евро, платими на четири вноски: 3 000,00 евро при подписване на този договор; 3 000,00 евро преди 15-ти декември 2016г.; 3 000,00 евро преди 15-ти януари 2017 г. и 2 000,00 евро в деня на представлението и бонус при пълен капацитет. От дружество е издаден Протокол №80/10.01.2017 г. с ДО в размер на 11 734,98 лв., представляващо хонорарът на изпълнителя.

Договор, сключен между „Л. Консерт“ – ЕООД, в качеството на организатор и Агенция Радар, в качеството на агент на артиста З. 103 с дата на събитието 03.09.2017 г. Хонорар и разходи за продукцията в размер на 10 000,00 евро, които са платени с банкови преводи в размер на 5 000,00 евро на 25.07.2017 г. и 5 000,00 евро на 25.08.2017 г. От дружество е издаден Протокол №86/01.08.2017 г. с ДО в размер на 19 558,30 лв., от която сума 16 624,56 лв. представляващо хонорарът на изпълнителя.

Договор, сключен между „Л. Консерт“ – ЕООД, в качеството на организатор, и Г. Лайтнер Продакшън Г., в качеството на агент на група Ф. с дата на събитието 08.05.2018 г. Хонорар и разходи за продукцията в размер на 41 000,00 евро, платими на две вноски 22 500,00 евро на 27.07.2017 г. и 18 500,00 евро на 08.04.2018 г. От

дружество са издадени Протоколи №86/01.08.2017 г. и №93/28.03.2018 г. с ДО в размер на уговорения хонорар, предствалващо хонорарът на изпълнителя.

Договор, сключен между „Л. Консерт“ – ЕООД, в качеството на организатор, и Ф. Клас Ш. ООД, в качеството на агент на артиста П. Б. с дата на събитието 15.11.2019 г. От дружество са издадени Протоколи №102/24.10.2018 г. с ДО в размер на 1 955,83 лв. и №106/10.03.2019 г. с ДО в размер на 5 867,50 лв.

Договор, сключен между „Л. Консерт“ – ЕООД, в качеството на организатор, и С. Тууринг Г., в качеството на агент на група А. с дата на събитието 17.11.2019 г. Хонорар в размер на 900,00 евро и разходи за продукцията в размер на 3 600,00 евро. Промоутърът ще заплати хонорара към артиста, както е договорено по-горе, но намален с окончателен данък. Представено е банково извлечение за платени 4 410 евро на 21.10.2019 г., от които е удържан данък в размер на 90,00 евро върху хонорара на артиста .

С РА на основание чл. 37, ал. 1, т. 8 от ЗДДФЛ е определен окончателен данък в размер 11 813,22 лв., представляващ 10% от изплатените/начислените възнаграждения на чуждестранни музикални изпълнители във връзка с проведени концерти на територията на Р. България и са начислени 5 298,16 лв. лихви за забава.

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С., във връзка с която е постановено Решение № 1277/15.08.2022г., с което е потвърден.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-04-739/26.08.2022г., подадена чрез ДОДОП – С. до АССГ. Жалбата е депозирана в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, от активно процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт и след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване, с оглед на което, съдът приема, че правото на жалба е надлежно упражнено и депозираната жалба като редовна и допустима подлежи на разглеждане по същество.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществуването на правния спор:

РА е издаден от компетентни органи по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК. РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА. Съдът намира за неоснователни твърденията на жалбоподателя за нарушения на процесуалния закон при издаването на ревизионния акт, поради липса на мотиви. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Обжалваният РА е постановен при спазване на материалния закон.

Ревизиращият екип, на базата на събраните в производството доказателства, е установил релевантните за спора факти и обстоятелства, въз основа на които е изградил правилни и обосновани правни изводи.

Съгласно чл. 16, ал. 1 от ЗКПО, когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от

съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. В алинеи 2 и 3 са изброени конкретни хипотези, при които данъчните субекти нямат право да променят финансовите си резултати по такъв начин, че да отпадне тяхно данъчно задължение в резултат на тяхното поведение.

Предвид резултатите от извършената проверка на доставчика и липсата на други доказателства за това, в случая не е установено конкретно в какво са се изразявали фактурираните от „Волонтар“ ЕООД доставки, не е доказано реалното изпълнение на каквито и да било дейности, като се има предвид липсата на каквато и да било кадрова и материална обезпеченост или предходен доставчик. Правилно от органите по приходите е формиран извод, че фактурите от посоченият доставчик не отговарят на изискванията за вярност на стопанската операция, тъй като реална стопанска операция няма и не са годни доказателства за осчетоводения разход за външни услуги. Налице е хипотезата на отклонение от данъчно облагане, като са заплатени възнаграждения за услуги, които реално не са извършени /чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО/.

Притежаването на фактури, както и тяхното отразяване в счетоводен регистър, не са достатъчни за признаването на отчетените разходи за данъчни цели. Услугите в случая са определени най-общо като „реклама“. Понятието „реклама“ следва да се разглежда като популяризиране на определен продукт, дейност, услуга и т.н. с цел същите да бъдат закупени от неограничен брой хора. Правилно ревизиращите органи са приели, че по преписката не са ангажирани доказателства как е определен обемът на процесните услуги, как са изпълнени, в какво се изразява рекламното послание, доколкото липсват договори за рекламни услуги и документи за приемане на изпълнението. Няма данни за конкретни лица, ангажирани с изпълнението им, нито е налице търговска кореспонденция, в която да е уточнено съдържанието на всяко рекламno послание. Конкретния резултат от излъчването на рекламните също не е установен доколкото липсват сертификати, съставени и подписани, от радио или телевизионен оператор след приключването на рекламната кампания, в които да се сочат данни за изпълнението. Доказателства за посочените обстоятелства не са представени не само от доставчика, но и от жалбоподателя. Оспорващият, който твърди, че в негова полза е възникнало основание за отчитане на счетоводен разход, е длъжен да установи по несъмнен начин обема, вида и стойността на документиранияте услуги, тяхното действително изпълнение и приемане, което не е сторено.

Предвид изложеното, правилно е прието, че е налице основание за преобразуване на финансовия резултат на жалбоподателя с разходите по фактурите, издадени от процесния доставчик и законосъобразно са определени допълнителни задължения за корпоративен данък както и лихви. Посоченото правното основание кореспондира с така установената фактическа обстановка - жалбоподателят е отчетел счетоводни разходи, за

който липсва документална обоснованост съгласно изискванията Закона за счетоводството /ЗСч./.

Освен това не се доказва реалното извършване на плащане от страна на ревизираното лице. Установено е, че издадените касови бонове не са отразени в информационната система на НАП /за тях няма подадени Z отчети от фискалното устройство/. Не се доказва валидно извършено плащане като насрещна престация по фактурираните услуги. Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 4 от ЗКПО данъчно задължените лица са длъжни да регистрират и отчетят извършените продажби на стоки и услуги чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/ по ред, определен с наредба на министъра на финансите, освен когато заплащането се извършва по банков път или чрез прихващане. Липсата на фискална касова бележка от фискално устройство или на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност, когато е налице задължение за издаването им, е основание за непризнаване на счетоводен разход за данъчни цели. Така установената в случая фактическа обстановка и цитираната законова разпоредба дава основание да се приеме, че отчетените по фактурите разходи са документално необосновани и като такива на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10, ал. 4 от закона не следва да се признават за данъчни цели.

Неоснователни са и възраженията на жалбоподателя по отношение на допълнително установените задължения по чл. 37, ал. 1, т. 8 от ЗДДФЛ.

Разпоредбата на чл. 8, ал. 5 от ЗДДФЛ, регламентира като доход от източник България, наградите и възнагражденията за дейност, извършена на територията на страната от чуждестранни физически лица: общественици, дейци на науката, изкуството, културата и спорта, включително когато доходът е изплатен/начислен чрез трето лице като импресарска агенция, продуцентска къща и други посредници.

Съгласно чл. 37, ал. 1, т. 8 от ЗДДФЛ, с окончателен данък се облагат наградите и възнагражденията за дейност, извършена на територията на страната от чуждестранни физически лица - общественици, дейци на науката, изкуството и културата и спорта, включително когато доходът е изплатен/начислен чрез трето лице, като импресарска агенция, продуцентска къща и други посредници, когато не са реализирани чрез определена база в страната.

Размерът на окончателния данък е 10% съгласно разпоредбата на чл. 46, ал. 1 от ЗДДФЛ, а съгласно чл. 65, ал. 1 от същия закон данъкът се

удържа и внася от предприятието или от самоосигуряващото се лице, платец на дохода, в срок до края на месеца, следващ тримесечието на начисляването на дохода. Това означава, че когато платецът на доходите по чл. 37, ал. 1, т. 8 от ЗДДФЛ е предприятие или самоосигуряващо се лице - негово е задължението за удържане и внасяне на окончателния данък.

Предвид изложеното правилно ревизиращите органи са приели, че на облагане подлежат получените от чуждестранните артисти възнаграждения, включително непаричните доходи под формата на поети разходи за пътни, нощувки и храна за времето на заетост. В случая, след като в сумата по договора, която се изплаща от българското дружество е включен и хонорарът на чуждестранните изпълнители, независимо че той ще се изплаща чрез агент или продуцентска компания /чуждестранно дружество/, по отношение на него за българското дружество ще възникне задължение за удържане и внасяне на окончателния данък по реда на чл. 37, ал. 1, т. 8 от ЗДДФЛ, върху брутния размер на начисленото възнаграждение /хонорара/ и подаване на данъчна декларация по чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ.

Неоснователни са оплакванията за прилагане на СИДДО, при липса на данни за изпълнение на разпоредбите на членове от 135 до 142 от ДОПК. Няма данни, че получателите на доходите са доказали обстоятелствата за прилагане на СИДДО пред платеща на дохода.

Неоснователни са и оплакванията, че с ревизионния акт не е извършено прихващане на задълженията по ревизионния акт със сумите, внесени по подадени декларации по чл. 201, ал. 1 от ЗКПО. Задължения за окончателен данък по чл. 195, ал. 1 от ЗКПО са дължими предвид подадените от дружеството декларации по чл. 201, ал. 1 от ЗКПО. Същите могат да бъдат изменени единствено след извършване на ревизия за съответния вид данък и периоди, доколкото са изтекли сроковете за подаване на коригираща декларация. Установяването на задължения за данък при източника по чл. 195 от ЗКПО не е включено в обхвата на ревизията, приключила с оспорения ревизионен акт, предвид което и не е могло да бъдат изменени от органите по приходите. Едва след провеждането на надлежно контролно производство и то ревизионно такова, може да се преценява дали дружеството е надвнесло суми за данъци и подлежат ли същите на прихващане или възстановяване.

В обобщение на горното съдът намира, че събраните от ревизиращите органи доказателства са правилно преценени и заключенията в акта не противоречат на цялостното съдържание на установените при ревизията факти и обстоятелства и събрани доказателства, оспореният РА се явява

материално законосъобразен. С оглед на горното, жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, основателна се явява претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, каквото следва да бъде определено съгласно чл.161, ал.1 от ДОПК в размер на 3793.78 лева съобразно чл.7, ал.2, т.4 вр. с чл.8, ал.1 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения /при материален интерес от 39 297,20 лв. / Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата от „Л. Консерт“ – ЕООД – [населено място], представлявано от управителя М. Ж. С. срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221020006699-091-001/26.05.2022 г., издаден от А. Г. М. - орган, възложил ревизията, и А. Б. Г. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1277/15.08.2022г. на Директор на Дирекция "ОДОП" С., в частта на установените допълнителни задължения за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за данъчни периоди 2018 г. и 2019 г. общо в размер 17 088,00 лв. и начислените лихви за забава в размер на 5 097,82 лв., както и за окончателен данък по чл. 37, ал. 1, т. 8 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за данъчни периоди от 2017 г. до 2019 г. в размер на 11 813,22 лв. и начислените лихви за забава в размер на 5 298,16 лв.

ОСЪЖДА „Л. Консерт“ – ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх. Б, ет. 3, ап. 12, представлявано от управителя М. Ж. С. да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - [населено място] при ЦУ на НАП сумата от 3793.78 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

